

ת"פ 7498/11/14 - מדינת ישראל נגד עאקף אלצראיעה, מוחמד אבו ריחאן, עיז אדיין אלכמלאת, מוחמד אלכמלאת, ב"

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופט אליהו ביתן

06 ספטמבר 2015
ת"פ 7498-11-14 מדינת ישראל נ'
אלצראיעה ואח'
ת"פ 7520-11-14

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

מדינת ישראל

1. עאקף אלצראיעה
2. מוחמד אבו ריחאן
3. עיז אדיין אלכמלאת
4. מוחמד אלכמלאת

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד טלי פלדמן

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד ארז שלו

גזר דין לנאשם 2

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, שעיקריהן כדלהלן:

בין הנאשמים לבין יוסף אלעביד (להלן: "יוסף") ישנה היכרות מוקדמת לאירועים המתוארים בכתב האישום. במועדים הרלוונטיים, יוסף שירת כחייל בשירות חובה בבסיס צה"ל בבא"פ דרום (להלן: "הבסיס") הסמוך לצאלים. כשבוע לפני האירוע שיתואר להלן, יוסף והנאשם 1 קשרו קשר לגנוב מהבסיס רוס"ר מסוג "תבור" ולמכור אותו לאחרים תמורת 50,000 ₪. במסגרת הקשר ולשם קידומו, יוסף גנב מהבסיס רוס"ר מסוג "מיקרו תבור" (להלן: "הנשק") והנאשם 1 הגיע לבסיס, לקח את הנשק מיוסף והחזיקו בתא המטען ברכבו. במסגרת הקשר ולקידומו, בתאריך 23.10.14 בשעות הערב, גנב יוסף רוס"ר נוסף מהבסיס, מסוג "מיקרו תבור" (להלן: "הנשק הנוסף"). יוסף ניסה ליצור קשר טלפוני עם הנאשם 1 ומשלא הצליח, התקשר אל הנאשם 2 וביקש

ממנו להגיע לבסיס ולקחת ממנו את הנשק הנוסף. בהתאם לכך, הנאשם 2 הגיע לבסיס, לקח את הנשק הנוסף מיוסף ונסע מהמקום. והנשק הנוסף נותר למשמורת בחזקתו עד ליום 26.10.14. אז הגיעו אליו יוסף והנאשם 1 ולקחו ממנו את הנשק הנוסף. ובהמשך, שוטרי מג"ב עצרו את הנאשם 1 ואת יוסף ותפסו את הנשק הנוסף שהיה ברשותם ואחר כך הגיעו השוטרים לביתו של הנאשם 4 ותפסו שם את הנשק שהוחזק ברשותו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהתביעה תעתור להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וההגנה תטען לעניין המאסר בפועל כהבנתה, והוסכם, שהצדדים ימליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪.

4. הנאשם צעיר מגיל 21 וחובה לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 20, רווק. נעדר עבר פלילי. מתגורר בבית הוריו ברהט. בוגר לימודים תיכוניים בבסיס "מחנה נתן". משפחתו נורמטיבית. שיתף, כי רצה להתגייס לצה"ל אך לא עשה כן בשל סירובה של אמו. הדגיש את היותו תלמיד מצטיין. שלל קשיים בתפקודו או שימוש בחומרים משני תודעה.

ביחס לעבירות, הוא מודה בביצוען. סיפר, כי חבר ביקש ממנו להגיע אליו ולאסוף אותו וכשהגיע אליו, החבר הניח ברכבו נשק עטוף, מסר לו שלא יוכל לבוא עמו וביקש ממנו לשמור את הנשק בביתו עד שיבוא לקחת אותו ממנו. החבר הגיע רק כעבור יומיים, וניסיונותיו ליצור עמו קשר קודם לכן לא צלחו. שיתף, כי תחילה הכחיש את מעשיו מתוך פחד. סיפר, כי חשד שמהו אינו כשורה אך קיווה שמדובר בטעות, ושהחבר יחזור ליטול ממנו את הנשק ולא יסבכו באירוע.

הנאשם ביטא חרטה על ביצוע העבירה, בשל המחירים שהוא משלם, וסיפר כי הוא מקפיד לשמור על התנהגות נורמטיבית והוא מודע לאיסור שבמעשה. עוד שיתף, כי חש בושה ממשפחתו.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ודווח כי הוא הגיע באופן סדיר למפגשים, אך התקשה לשתף בתכנים אישיים משמעותיים או להשקיע מאמצים לבחון מאפייניו ומעשיו, ונראה כי אינו נתרם מהשתתפות בהליך זה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצם את משמעות מעורבותו בעבירה וקיים פער בין תפיסתו העצמית לבין מעשיו בה, וסבר, כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מצו מבחן. והמליץ להטיל על הנאשם מאסר בעבודת

שירות.

טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה עמדה על מעשי הנאשם ונסיבותיהם; על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו; ועל מדיניות הענישה בעבירות הנשק; וטענה, כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, טענה, כי הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, אין בכך כדי למנוע שליחתו למאסר, ואין מקום לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם. הפנתה לפסיקה. ועתרה להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪.

2. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם לא היה חלק מהקשר בין הנאשם 1 ליוסף, וכי יוסף התקשר אליו כדרך אגב, לאחר שהנאשם 1 לא ענה לו. ציין, כי הנאשמים 3 ו-4 נדונו לשישה חודשי מאסר בעבודת שירות וטען, כי חלקו של הנאשם אינו שונה, בנסיבות ביצוע העבירה, מחלקו של הנאשם 3. והוסיף, כי הנשק נתפס ברשות הנאשמים הנוספים.

באשר לנזק שנגרם ממעשה הנאשם, טען, כי הנשק נתפס בידי הנאשמים הנוספים בפרשה ולא הועבר לאחר. הפנה לתסקיר שירות המבחן על הנאשם, לפיו הנאשם נורמטיבי נעדר עבר פלילי, שפעל, לטענתו, מתוך לחץ, ומביע צער על מעשיו, ולהמלצת שירות המבחן להטיל עליו מאסר בעבודות שירות. ציין כי הנאשם צעיר, בן 20, ללא עבר פלילי, היה נתון במעצר כחודשיים ומאז הוא נתון בתנאים מגבילים. ועתר להטיל על הנאשם מאסר בעבודת שירות.

3. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

1. כתב האישום מגולל פרשה חמורה מאוד, במסגרתה חייל צה"ל ואזרח חוברים יחדיו למעשה עברייני של גניבת כלי נשק צהליים לשם מכירתם לאחרים. החייל גונב, בשתי הזדמנויות שונות, שני רובי סער מחיילים בתוך בסיס צבא, מוציאים מרשות הצבא וביחד עם שותפו הם מחפשים, ברהט, רוכשים לכלי הנשק. למרבה המזל, הצליחו גורמי הבטחון להגיע אל המעורבים ולתפוס את כלי הנשק הגנובים בטרם יעשה בהם שימוש לרעה ובטרם יעברו ידיים.

2. כתב האישום איננו מיחס לנאשם חלק בקשירת הקשר שבין האזרח לחייל, בגניבת הנשק, בהוצאתו מרשות הצבא או בניסיון למכרו. וחלקו בפרשה מסתכם בהובלת הנשק לאחר שהחייל הוציאו מרשות

הצבא, ובהחזקתו ברשותו במשך כיומיים וחצי, מבלי לעשות בו כל שימוש.

3. נשק הוא כלי מסוכן. בכוחו לפצוע ואף להמית. והחזקתו והפעלתו מחייבות ידע, מיומנות ושמירת כללי זהירות. בנוסף, נשק עלול לשמש לאיום, לביצוע עבירות שונות, כגון סחיטה, שוד וכיוצא בזה וניתן כמובן להשתמש בו לירי על מנת לפגוע ואף להרוג.

בשל סכנות אלה, החזקת נשק מחייבת רישוי מטעם המדינה, הניתן במשורה והכרוך בעמידה במאפיינים ובקריטריונים, בהמלצת המשטרה ובהכשרה עיונית ומעשית. והחזקתו ללא רשות כדין היא עבירה שהעונש הקבוע לצדה הוא 7 שנות מאסר.

4. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם בין היתר, חיי אדם, שלמות הגוף, שמירת הסדר הציבורי ושמירת בטחון הציבור. ומידת הפגיעה בהם כאן, ע"י הנאשם, בהתחשב בנסיבות הקונקרטיות, אינה מהגבוהות.

5. כבירוב העבירות, גם בעבירות הנשק, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, המושפעת מנתונים ומרכיבים שונים ובהם סוג הנשק וטיבו ונסיבות המעשה והעושה.

עם זאת, בשנים האחרונות ישנה מגמת החמרה מוצהרת בענישת עבירות אלה -

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה..." - ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (05.06.13)

"דברים אלה עולים בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, הנוטה להחמיר בעבירות של החזקת נשק שלא כדין ושימוש בנשק, בדרך של ענישה מרתיעה והרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת. זאת, בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו" - ע"פ 3156/11 ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם

בנבו[21.02.12]

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין. רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.3.2004).

6. **בע"פ 1505/14 אחמד לידאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](04.11.14)** - המערער הורשע בעבירות בנשק, לפי סעיף 144 (א) ו- (ב) רישא וסיפא, מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת רכוש החשוד כגנוב. המערער קיבל לידיו אקדח החשוד כגנוב ובו מחסנית מלאה בכדורים ו- 22 כדורים נוספים. הוא הטמין את האקדח כשהוא טעון ואת הכדורים הנוספים באופן שכל אחד יכל למצוא אותם. כשהגיעו שוטרים, ניסה לעכבם, בעוד בתו בת ה- 15 הוציאה את האקדח ממקום המסתור והחביאה אותו בתחתוניה. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו המאשימה תטען לעונש של 18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. ובית המשפט העליון הפחית את העונש לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, בהתחשב בגילו של הנאשם (60), בעברו הפלילי שאינו מכביד, במצבו הבריאותי, בהודאתו ובהיותו נתון בתנאים מגבילים לתקופה ניכרת.

בע"פ 8473/13 סאמי חוסיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.07.2014) בית המשפט העליון התייחס למתחם העונש ההולם בעבירת החזקת נשק ואמר את הדברים הבאים -

"עבירות נשק, וביניהן עבירה של החזקת נשק, חמורות הן. אלו טומנות בחובן פוטנציאל נזק משמעותי. החזקה של כלי נשק בידי אדם שאינו מורשה לכך עלולה להוביל לתוצאות קשות, הן באירוע בו יהא מעורב מחזיק הנשק והן במקרה בו הנשק יתגלגל לידיים אחרות, אשר לרוב אינן מקבלות את הנשק על מנת להכניסו למגירה. חשש כזה קיים במנותק ממטרתה המקורית של החזקת הנשק. דהיינו, אף כאשר המטרה המקורית של ההחזקה היא הגנה עצמית.

לפיכך, בית משפט זה קבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירה של החזקת נשק - למטרת הגנה עצמית הוא 12-36 חודשי מאסר (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן [פורסם בנבו] (19.1.2014)).

בע"פ 5604/11 נידאל נאסר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](05.10.11) - המערער החזיק בביתו אקדח ברטה 9 מ"מ ומחסנית ובה 8 כדורים. נטען כי האקדח אינו תקין. המערער הודה, הביע חרטה, תואר כאדם התורם לקהילה, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, נסיבות משפחתיות, ותסקיר חיובי. **בית המשפט המחוזי גזר**

עליו 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור על העונש נדחה.

בע"פ 7655/11 טארק עבד אל גאבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](05.04.12) - המערער החזיק אקדח ברטה 0.22 טעון. בלשים ביקשו ממנו לעצור ובתגובה לכך הוא נמלט, השליך את הנשק ורץ עד שנתפס. הוא הורשע בהחזקת נשק שלא כדין ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המדינה עתרה לעונש של 20 חודשי מאסר והמערער טען לעונש של 10 חודשי מאסר. **בית המשפט המחוזי גזר עליו 15 חודשי מאסר. הערעור על העונש נדחה.**

בע"פ 3156/11 ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](21.02.12) - המערער נסע ברכב, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח. הוא הודה והביע חרטה. אין לו עבר פלילי. **בית המשפט המחוזי גזר עליו 24 חודשי מאסר. הערעור על העונש נדחה.**

בע"פ 2892/13 מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](29.09.13) - המערער נתפס נוהג ברכב בו היו אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים. אין למערער עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנים, וגזר עליו 21 חודשי מאסר. **הערעור על העונש נדחה.**

בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי [פורסם בנבו](22.02.07) - המערער נהג ברכב ונתפס מחזיק באקדח, מחסנית ותחמושת המוסתרים בגרב בתחתוניו. כשנעצר, הזדהה כאחר. הוא הורשע בהחזקת נשק שלא כדין ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובית המשפט המחוזי גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש. צוין כי המערער בעל עבר פלילי בעבירות לא פשוטות. **העונש הוחמר ל 24 חודשי מאסר.**

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירות-

כפי שכבר צוין, לנאשם כאן לא מיוחסת מעורבות בליבת הפרשה וחלקו בה מסתכם בהובלת הנשק ובהחזקתו ברשותו במשך כיומיים וחצי עבור אחרים. מנסיבות העניין עולה, כי לא היתה לנאשם זיקת בעלות או שותפות בנשק וגם לא נטען כי הוא קיבל תמורה כספית או אחרת על מעשהו. ונראה כי הוא עשה את שעשה מתוך "מחויבות חברית" ליוסף.

העבירות שבוצעו על ידי הנאשם היו מתוכננות- הנאשם הגיע ליוסף, לקח ממנו את הנשק והוביל את הנשק ברכבו לביתו, שם החזיק בו במשך כיומיים וחצי.

באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, כידוע, הנשק נתפס על ידי כוחות המשטרה בטרם נעשה בו שימוש ובטרם הוא עבר ידיים, כך שמעשה הנאשם לא גרם נזק. ואולם, הנזק שיכל להיגרם מעצם החזקת כלי מסוכן על ידי מי שאינו מיומן ומורשה לכך, ומכך שהחזקתו בכלי הנשק היתה רק שלב בדרכו לידיים אחרות, על כל

הרעות הטמונות בכך - הינו מאוד משמעותי.

באשר לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, הרי שהנאשם 1 והחיל הם הדומיננטיים בהוצאת העבירות שבפרשה אל הפועל ואילו חלקו של הנאשם, כמתואר, הוא משני. עם זאת חלקו של הנאשם משמעותי יותר מחלקם של הנאשמים 3 ו-4. הנאשמים 3 ו-4 קיבלו לידיהם את כלי הנשק מאחרים, שהגיעו לביתם בשעת לילה מאוחרת, מבלי שידעו מראש שכך יקרה. ואילו הנאשם פעל באופן אקטיבי לקבלת הנשק לרשותו, והוא נשא אותו מהבסיס הצבאי בו יוסף שירת לביתו ברהט והחזיק בו שם במשך כיומיים וחצי.

באשר למניע של הנאשם לביצוע העבירות, נראה, כאמור, כי הנאשם פעל מתוך "מחויבות חברתית" כלפי יוסף וללא מניע אחר.

8. בהתחשב, בחומרת העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן, במידת אשמו, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

9. הנאשם צעיר כבן 20, נעדר עבר פלילי, בוגר מרכז חינוך טכנולוגי בבסיס "מחנה נתן"; תלמיד מצטיין - שבשנת 2014 נבחר, כאחד מתוך שמונה בכל הארץ, לקבל את האות היוקרתי "אות רמון לאיכות, למצוינות ולמנהיגות, ע"ש אילן ואסף רמון"; המנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו מעורה בעבריינות; שנקלע למעשה העבירה במקריות - לאחר שהנאשם 1 לא ענה לטלפון של יוסף; מעשהו לא נבע מנטיה עבריינית; והוא הודה בו והביע חרטה עליו.

10. הנאשמים 3 ו-4 נדונו על חלקם בפרשה ל-6 חודשי מאסר בעבודת שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. כפי שכבר ציינתי, מעשה הנאשם חמור במידת מה ממעשי הנאשמים 3 ו-4, ואולם, ההבדל ביניהם איננו מצדיק בעיני שינוי קטגוריית העונש ממאסר בעבודת שירות למאסר מאחורי סורג ובריח. הנאשם טעה טעות חמורה. הוא מודע לה ולוקח עליה אחריות. ובנסיבות, אין הצדקה לשלחו למאסר, לראשונה בחייו - שמגרעותיו והסכנות הטמונות בו לצעיר בדואי שאינו מעורה בחברה העבריינית, מוכרות.

11. הפער בין עונשו של הנאשם לעונשם של הנאשמים 3 ו-4 יבוא לביטוי בעובדה שהוא היה במעצר במשך כחודשיים, בעוד הנאשם 3 היה במעצר במשך כחודש והנאשם 4 היה במעצר במשך כשבוע ימים בלבד, וכן בגובה הקנס שיוטל עליו, הגבוה מזה שהוטל על הנאשמים

3 ו-4.

12. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל. אם הממונה על עבודות השירות יחווה דעתו כי הנאשם מתאים לביצוע עבודת שירות, הוא יוכל לשאת את המאסר שנגזר עליו בעבודת שירות.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, מהיום, שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.
- ג. קנס בסך 7,500 ₪ או חודש מאסר תחתיו.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. הקנס שהוטל על הנאשם, ישולם מתוך כספי הפיקדון שהוא הפקיד בתיק מ"ת 7520-11-14. היתרה, אם תהיה כזאת, תושב לנאשם.
2. הממונה על עבודות השירות מתבקש לחוות דעתו על האפשרות שהנאשם ישא את המאסר שנגזר עליו, בעבודת שירות ולהעביר את חוות דעתו לבית המשפט קודם למועד הדיון.
3. אני קובע את התיק לדיון ליום 07.10.15 בשעה 09:00.
4. מועד הדיון הודע לנאשם.
5. מזכירות בית המשפט תעביר את ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט

